

וְאֵתוּ אֶהְלִיֶאֱב בֶּן אַחִיסְמֶךָ לְמִטָּה דָן, דָּא אִיהוּ מְסֻטְרָא דְשְׂמַאלָא, דָּא אִיהוּ מְסֻטְרָא דְדִינָא קְשִׁיָא, (נ"א קד"שא) וְהָא אוּקְמוּהּ, דְהָא מְתָרִין סְטָרִין אֲלִין, אֲתַעְבִּיד מִשְׁפָּנָא, וְאֲתַתְקַן בְּהוּ, לְאֲתַקְשְׂרָא בְּהוּ, לְמַהוּי בֵּין יְמִינָא וְשְׂמַאלָא, וְהָא אֲתַמַּר וְאוּקְמוּהּ.

וְאֵתוּ אֶהְלִיֶהָב בֶּן אַחִיסְמֶךָ לְמִטָּה דָן. זְהוּ מְצַד הַשְּׂמָאל, זְהוּ מְצַד הַדִּין הַקָּשָׁה (הַקְדוּשָׁה), וְהָרִי פְרִשׁוּהָ שְׁהָרִי מִשְׁנֵי צְדָדִים אֵלּוּ נַעֲשֶׂה הַמִּשְׁכָּן וְהַתְתַּקַּן בָּהֶם לְהַתְקַשֵּׁר בָּהֶם לְהִיּוֹת בֵּין יְמִין וְשְׂמָאל, וְהָרִי נִתְבָּאָר וּפְרִשׁוּהָ.

פְּתַח וְאָמַר, (תהלים מח) יְפֵה נוֹף מְשׁוּשׁ כָּל הָאָרֶץ הַר צִיּוֹן יִרְפְּתִי צְפוֹן קְרִינַת מְלֶךְ רַב. תָּא חֲזִי, כַּד בְּרָא קְדָשָׁא בְרִיךְ הוּא עֲלֵמָא, אֲשֶׁרִי חַד אַבְנָא נְקִירָא מִתְחַת פְּרָסִי יִקְרִיָה, וְשִׁקַּע עַד תְּהוּמָא, וְרִישָׁא חָדָא דְהָהוּא אַבְנָא נְעִיץ גּוֹ תְהוּמִי, וְרִישָׁא אַחְרָא לְעֵילָא, וְהָהוּא רִישָׁא אַחְרָא עֲלָאָה, אִיהוּ חַד נְקוּדָה (עֲלָאָה) דְקִיִּימָא בְּאַמְצָעִיתָא דְעֵלְמָא, וּמִתְמַן אֲתַפְּשֵׁט עֲלֵמָא לְיְמִינָא וְשְׂמַאלָא וְלְכָל סְטָרִין, וְאֲתַקְיִים בְּהִיא נְקוּדָה אַמְצָעִיתָא, וְהִיא אַבְנָא אֲתַקְרִי שְׁתִּיָה, דְמִנְהָ אֲשֶׁתִּיל עֲלֵמָא לְכָל סְטָרִין. תוּ שְׁתִּי"ה, שְׁתִּי"ה, קְדָשָׁא בְרִיךְ הוּא שְׁוִי לָהּ לְמַהוּי יְסוּדָא דְעֵלְמָא וְשְׁתִּילוּ דְכֵלָא.

פְּתַח וְאָמַר, (תהלים מח) יְפֵה נוֹף מְשׁוּשׁ כָּל הָאָרֶץ הַר צִיּוֹן יִרְפְּתִי צְפוֹן קְרִינַת מְלֶךְ רַב. בָּא וְרָאָה, כְּשֶׁבְרָא הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת הָעוֹלָם, זָרַק אֶבֶן אַחַת נִכְבְּדָה מִתַּחַת כְּסֵא כְבוֹדוֹ וְשִׁקַּע אוֹתָהּ עַד תְּהוּמוֹם, וְרָאֵשׁ אֶחָד שֶׁל אוֹתָהּ אֶבֶן נְעוּץ בְּתוֹךְ הַתְּהוּמוֹת, וְרָאֵשׁ אַחַר לְמַעְלָה, וְאוֹתוֹ הָרֵאֵשׁ הָאֲחֵר הָעֲלִיּוֹן הוּא נִקְדָּה אַחַת (עֲלִיּוֹנָה) שְׁעוּמְדַת בְּמִרְכְּזוֹ הָעוֹלָם, וּמִשָּׁם הַתְּפִשֵּׁט הָעוֹלָם לְיְמִין וְלְשְׂמָאל וְלְכָל הַצְּדָדִים, וְהַתְקִים בְּאוֹתָהּ נִקְדַת הַמִּרְכְּזוֹ, וְאוֹתָהּ אֶבֶן נִקְרְאָת אֶבֶן הַשְּׁתִיָה, שְׁמִמְנָה נִשְׁתַּל הָעוֹלָם לְכָל הַצְּדָדִים. עוֹד שְׁתִּי"ה - שְׁתִּי"ה. הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁם אוֹתָהּ לְהִיּוֹת יְסוּד הָעוֹלָם וְהַשְׁתַּלְת הַכֵּל.

(דף רכ"ב ע"ב)

בְּתַלְת גְּווּנִין אֲתַפְּשֵׁטת אַרְעָא סַחְרָנִיָה דְהָהוּא נְקוּדָה, אֲתַפְּשֵׁטוּתָא קְדָמָאָה, סַחְרָנִיָה דְהָהוּא נְקוּדָה, כָּל צְחוּתָא וְזְכוּתָא דְאַרְעָא קִיִּימָא תְּמָן, וְתְמָן אִיהוּ. וְהָאִי קִיִּימָא לְעֵילָא עַל כָּל אַרְעָא סַחְרָנִיָה דְהָהוּא נְקוּדָה. אֲתַפְּשֵׁטוּתָא תְּנִינָא, סַחְרָנִיָה דְהָהוּא אֲתַפְּשֵׁטוּתָא קְדָמָאָה, לָאו אִיהוּ צְחוּתָא וְזְכוּתָא כְּהָהוּא קְדָמָאָה, אֲבָל אִיהוּ דְקִיק וְצַח בְּצְחוּתָא דְעַפְרָא, יְתִיר מְכַל שְׂאָר עַפְרָא אַחְרָא. אֲתַפְּשֵׁטוּתָא תְּלִיתָאָה, אִיהוּ חֲשׁוּף וְגָסוּ דְעַפְרָא יְתִיר מְכַלְהוּ, וְסַחְרָנִיָה דְהָאִי, קִיִּימִין מִיּוֹן דִּימָא דְאוּקְיָנוּס, דְאַסְחַר כָּל עֲלֵמָא. אֲשֶׁתְּכַח דְהָהוּא נְקוּדָה קִיִּימָא בְּאַמְצָעִיתָא,

בְּשִׁלְשָׁה גְּווּנִים הַתְּפִשֵּׁטָה הָאָרֶץ סְבִיב אוֹתָהּ נִקְדָּה. הַתְּפִשֵּׁטוּת רְאוּשׁוֹנָה סְבִיב אוֹתָהּ נִקְדָּה, כָּל צְחוּת וְזְכוּת הָאָרֶץ שֶׁם הֵם עוֹמְדִים, וְשֶׁם הֵם. וְזוֹ עוֹמְדַת לְמַעְלָה עַל כָּל הָאָרֶץ סְבִיב אוֹתָהּ נִקְדָּה. הַתְּפִשֵּׁטוּת שְׁנִיָה סְבִיב אוֹתָהּ הַתְּפִשֵּׁטוּת רְאוּשׁוֹנָה, אֵין שֶׁם צְחוּת וְזְכוּת כְּאוֹתָהּ רְאוּשׁוֹנָה, אֲבָל הוּא דִּק וְצַח בְּצְחוּת שֶׁל הָעַפְרָא יוֹתֵר מְכַל שְׂאָר עַפְרָא אַחַר. הַתְּפִשֵּׁטוּת שְׁלִישִׁית הִיא חֲשׁוּף וְגָסוּת הָעַפְרָא יוֹתֵר מְכַלְהֶם, וְסְבִיב זֶה עוֹמְדִים מִי הָאוּקְיָנוּס שְׁסוּבְב כָּל הָעוֹלָם. נִמְצָא שְׁאוֹתָהּ נִקְדָּה

וְכָל־הוּ גִּוּוֹנִין דְּאַתְפְּשׁוּטוֹתָ דְּעֵלְמָא סַחְרִינְיָה. אַתְפְּשׁוּטוֹתָ קְדַמְאָה אִיהוּ בֵּי מְקַדְשָׁא, וְכָל אֵינּוֹן הֵיכְלִין וְעִזְרוֹת, וְכָל הַהוּא תְּקוּנָא דִּילְיָה, וִירוּשָׁלַם, וְכָל מְתָא מְשׁוּרָא וְלָגוּ. אַתְפְּשׁוּטוֹתָ תְּנַיִנָא, כָּל אַרְעָא דִּישְׂרָאֵל דְּאַתְקַדְשַׁת בְּקְדוּשָׁה. אַתְפְּשׁוּטוֹתָ תְּלִיתָאָה, אִיהוּ כָּל שְׂאָר אַרְעָא, אַתְר בֵּי מוֹתְבָא דְשְׂאָר עַמִּין. וְיִמָּא דְאוּקְיָינוּס דְסַחְרָא כְּלָא.

וְהָא אוּקְמוּיָה, דְרָזָא דָא גִּוּוֹנִין דְּעֵינָא, דְסַחְרָן לְהַהוּא נְקוּדָה דְאַמְצַעִיתָא דְעֵינָא, דְאִיהוּ חִיזוּ דְכָל עֵינָא, כְּגִוּוֹנָא דְהַהִיא נְקוּדָה אַמְצַעִיתָא דְקְאָמְרָן, דְאִיהוּ חִיזוּ דְכְּלָא, וְתַמָּן קְאִים בֵּית קֹדֶשׁ הַקְדָּשִׁים, וְאַרְוֹן וְכַפְרֹת, דְאֵינּוֹן חִיזוּ דְכְּלָא. אֲשַׁתְּכַח, הַהוּא נְקוּדָה חִיזוּ דְכָל עֵלְמָא. וְעַל דָּא כְּתִיב, יְפֵה נוֹף מְשׁוּשׁ כָּל הָאָרֶץ הִר צִיּוֹן וְגו'ו'. יְפֵה: שְׁפִיר הַהוּא חִיזוּ וְחֻדְדָּה דְכְּלָא. נוֹף: נוֹפָא דְאֵילָנָא דְאִיהוּ שְׁפִירוּ דְכְּלָא.

תָּא חֲזִי, שְׁפִירוּ דְעֵלְמָא, וְחִיזוּ דְעֵלְמָא, לָא אַתְחֲזִי בְּעֵלְמָא, עַד דְאַתְבְּנִי וְאַתְקַם מְשַׁכְּנָא, וְעָאֵל אַרְוֹנָא לָגוּ קְדָשָׁא. מַהִּיָּא שְׁעַתָּא, אַתְחֲזִי חִיזוּ דְכְּלָא בְּעֵלְמָא, וְאַתְתַּקַּן עֵלְמָא, וְאַזְלִי בְּהַהוּא מְשַׁכְּנָא וּבְהַהוּא אַרְוֹנָא, עַד דְמַטִּי לְהַהִיא נְקוּדָה דְאִיהִי יְפֵה נוֹף חֻדְדָּה דְכְּלָא. כִּיּוֹן דְמַטוּ לְהַתָּם כְּדִין פְּתַח אַרְוֹנָא וְאַמְר, (תְּהִלִּים קֻלַּב) זֹאת מְנוּחָתִי עַדִּי עַד פַּה אֲשַׁב כִּי אוּיְתִיָּה.

רְבִי יִיסָא אָמַר, הָאִי קָרָא כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל אָמְרָה לִיָּה, בְּשַׁעַתָּא דְאַתְבְּנִי בֵּי מְקַדְשָׁא, וְעָאֵל אַרְוֹנָא לְאַתְרִיָּה. רְבִי חִזְקִיָּה אָמַר, קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא אָמַר לִיָּה, עַל כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, כְּדִין יִשְׂרָאֵל עַבְדִּין רְעוּתִיָּה, דְהָא כְּדִין קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא יְתִיב עַל כְּרִסֵּי יְקָרִיָּה, וְחֲיִים עַל עֵלְמָא, וּבְכִרְכָּה

עוֹמְדָת בְּמִרְכָּזוּ, וְכָל הַגְּוִוִּים שֶׁל הַתְּפִשְׁטוֹת שֶׁל הָעוֹלָם סְבִיבָה. הַתְּפִשְׁטוֹת רְאשׁוֹנָה הוּא בֵּית הַמְּקַדָּשׁ, וְכָל אוֹתָם הֵיכְלוֹת וְעִזְרוֹת, וְכָל אוֹתוֹ תְּקוּן שֶׁלוֹ וִירוּשָׁלַם, וְכָל הָעִיר מִהַחֻמוֹת וּפְנִימָה. הַתְּפִשְׁטוֹת שְׁנִיָּה - כָּל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל שֶׁהַתְּקַדְּשָׁה בְּקְדָשָׁה. הַתְּפִשְׁטוֹת שְׁלִישִׁית הוּא כָּל שְׂאָר הָאָרֶץ, מְקוֹם בֵּית מוֹשֵׁב שְׂאָר הָעַמִּים, וְיָם הָאוּקְיָנוֹס שְׁסוּבְב הַכָּל.

וְהָרִי פְּרִשׁוּיָּה שְׁסוּד זֶה גִּוּוֵי הָעֵין שְׁסוּבְכִים אוֹתָהּ נְקֻדָּה שֶׁל מִרְכָּז הָעֵין, שֶׁהוּא מְרָאָה שֶׁל כָּל הָעֵין, כְּמוֹ שְׂאוֹתָהּ נְקֻדַּת הַמִּרְכָּז שְׁאֵמְרָנוּ שֶׁהִיא מְרָאָה שֶׁל הַכָּל, וְשֵׁם עוֹמֵד בֵּית קֹדֶשׁ הַקְּדָשִׁים וְאַרְוֹן וְכַפְרֹת שֶׁהֵם הַמְּרָאָה שֶׁל הַכָּל. נִמְצָא שְׂאוֹתָהּ נְקֻדָּה הִיא הַמְּרָאָה שֶׁל כָּל הָעוֹלָם. וְעַל זֶה כְּתוּב יְפֵה נוֹף מְשׁוּשׁ כָּל הָאָרֶץ הִר צִיּוֹן וְגו'ו'. יְפֵה - יְפֵה אוֹתוֹ הַמְּרָאָה וְשִׁמְחַת הַכָּל. נוֹף - נוֹף הָאֵילָן, שֶׁהוּא הִיפֵי שֶׁל הַכָּל. בָּא וְרָאָה, הִיפֵי שֶׁל הָעוֹלָם וְהַמְּרָאָה שֶׁל הָעוֹלָם לֹא נִרְאָה בְּעוֹלָם, עַד שֶׁנִּבְנְיָה וְהוּקַם הַמְּשַׁכְּנָן וְנִכְנַס הָאָרֶץ לְתוֹף הַקְּדָשׁ. מֵאוֹתָהּ שְׁעָה נִרְאָה הַמְּרָאָה שֶׁל הַכָּל בְּעוֹלָם וְהַתְּתַקַּן הָעוֹלָם, וְהוֹלְכִים בְּאוֹתוֹ מְשַׁכְּנָן וּבְאוֹתוֹ אַרְוֹן, עַד שֶׁמְגִיעִים לְאוֹתָהּ נְקֻדָּה שֶׁהִיא יְפֵה נוֹף שִׁמְחַת הַכָּל. כִּיּוֹן שֶׁהִגִּיעוּ לְשֵׁם, אֲזַי פְּתַח הָאָרֶץ וְאַמְר, (תְּהִלִּים קֻלַּב) זֹאת מְנוּחָתִי עַדִּי עַד פַּה אֲשַׁב כִּי אוּיְתִיָּה.

רְבִי יִיסָא אָמַר, הַפְּסוּק הַזֶּה אָמְרָה אוֹתוֹ כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל בְּשַׁעַתָּה שֶׁנִּבְנְיָה בֵּית הַמְּקַדָּשׁ וְנִכְנַס הָאָרֶץ לְמְקוֹמוֹ. רְבִי חִזְקִיָּה אָמַר, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אָמַר אוֹתוֹ עַל כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל כְּשִׁיִּשְׂרָאֵל עוֹשִׂים רְצוֹנוֹ, שֶׁהִרִי אֲזַי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא

ושלום וחיבוטא דכלא אשתכח. וכדין אמר
זאת מנוחתי עדי עד.

ותא חזי, בפשתא דכלהו אומנין שארו
למעבד אומנותא, ההוא עובדא ממש
דשראן, איהי אשתלימת מגרמה. אינון
שראן, ואיהי אשתלימת עבידתא, איהי ממש,
מנלן, דכתיב ותכל כל עבודת משפן אהל
מועד.

בגזונא דא (בראשית ב) ויכלו השמים והארץ. ואי
תימא, ויכל אלהים ביום השביעי,
ודאי הכי הוא, דכל עלמא, אף על גב דכל
עבידן אשתלימו כל חד וחד, עלמא כלא לא
הוה שלים בקיומיה, עד דאתא יומא
שביעאה, דכד אתא יומא שביעאה, כדין
אשתלימו כל עבידן, ואשלים ביה קדשא
ברין הוא עלמא, הדא הוא דכתיב ויכל
אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה.
בהאי, אשתלים בקיומא כל עבידתא דעבד,
ועל דא ויכל אלהים ביום השביעי.

וכד אתבני בי מקדשא, כל עבידתא
דאתעביד, איהי מגרמה אתעבידת.
אמנין שראן, ועבידתא אתחזיא לון למעבד,
ואתרשימת קמיהו, ואשתלימת היא מגרמה.
והא אוקמוה, דכתיב, (מלכים א ו) והבית
בהבנותו. והבית פאשר בנהו לא כתיב. אלא
בהבנותו. דאיהי אשתלימת מגרמה. וכתיב
אבן שלמה מסע נבנה. בנהו לא כתיב. אלא
נבנה הוא מגרמיה נבנה, וכן בכל עבידתא
דאיהי קדישא, איהי אשתלימת מגרמה. (ד)

רכ"ג ע"א.

ובצלאר בן אורי בן חור. (שמות לח) האי קרא
אוליפנא, דרוח קדשא אכריז עליה

יושב על כסא כבודו וחס על
העולם, וברכה ושלום וחיבוט
הכל נמצאים. ואז אמר, זאת
מנוחתי עדי עד.

ובא ראה, בפשה שכל האמנים
התחילו לעשות האמנות, אותו
מעשה ממש שהתחילו היה
נשלם מעצמו. הם מתחילים -
והיא משלימה את המעשה, היא
ממש. מנין לנו? שכתוב ותכל כל
עבדת משפן אהל מועד.

כמו זה - (בראשית ב) ויכלו השמים
והארץ. ואם תאמר, ויכל אלהים
ביום השביעי - ודאי כן הוא!
שכל העולם, אף על גב שכל
המעשים נשלמו כל אחד ואחד,
כל העולם לא היה שלם בקיומו
עד שבא היום השביעי. שכתוב
היום השביעי, אז נשלמו כל
המעשים, והשלים בו הקדוש
ברוך הוא את העולם. זהו שכתוב
ויכל אלהים ביום השביעי
מלאכתו אשר עשה. בנה נשלם,
בקיום כל מעשה שעשה, ועל זה
ויכל אלהים ביום השביעי.

ובצנבנה בית המקדש, כל
מעשה שנעשה - נעשה מעצמו.
האמנים התחילו - והמעשה
נראה להם להעשות ונרשם
לפניהם והשתלם מעצמו. והרי
פרשוק, שכתוב (מלכים-א ו) והבית
בהבנותו. לא כתוב והבית פאשר
בנהו, אלא בהבנותו, שהוא
נשלם מעצמו. וכתוב אבן שלמה
מסע נבנה. לא כתוב בנהו, אלא
נבנה, הוא מעצמו נבנה. וכל בכל
מעשה שהוא קדוש, משתלם
מעצמו.

ובצלאר בן אורי בן חור. פסוק
זה למדנו, שרוח הקדש הכריז
עליו לעיני ישראל ואמר:
ובצלאר בן אורי בן חורי למטה

לעיניהון דישראל, ואמר ובצלאר בן אורי בן חור למטה יהודה עשה את

יהודה עשה את כל אשר צוה ה' את משה. ואתו אהליהב בן אחיסמך, מה זה ואתו? אלא למדנו שאהליהב לא עשה מעשה לבדו, אלא עם בצלאל, ועמו עשה כל מה שעשה. זהו שכתוב ואתו, ואתו ולא לבדו. מכאן שהשמאל בכלל ימין תמיד, ועל זה כתוב (שמות לא) ואני הנה נתתי אתו את אהליהב. זה ימין וזה שמאל.

א"ה פקודי המשפן משפן העדת אשר פקד על פי משה וגו'. רבי ייסא אמר, פיון שעשו כל החכמים את המשפן, צריך להחזיר חשבון מכל אותם המעשים שנעשו בו. מה הטעם? משום שכל חשבון וחשבון, כשהיה נעשה חשבון, כף התקנים אותו מעשה, והתקנים במקומו. וישראל כלם, כמו שנתרצו במה שנדבו בראשונה, גם כף התרצו באותו חשבון, ואז התקנים כל המעשה באותו רצון. ולכן צריך כאן חשבון, משום שבזה מתקנים המעשה. אלה כתוב, ולא כתוב ואלה. אלא זהו חשבון שפוסל את כל החשבונות של העולם, וזה התקנים יותר מכלם, שבזה התקנים המשפן ולא באחר.

פתח ואמר, (שם ב) והיה אמונת עתיד חסן ישועת חכמת ודעת יראת ה' היא אוצרו. פסוק זה פרושהו החברים, אבל הרי שנינו, כל אדם שמתעסק בתורה בעולם הזה וזוכה לקבע לה עתים, צריך באמונה, שרצונו יתכונן לקדוש ברוך הוא, יתכונן לשם שמים, משום שאמונה לכף התכונה. חסן ישועת, לכלל רחמים בדין. חכמת ודעת, ששני אלה שורים זה על זה. זה טמיר וגנוז, להשרות זה על זה.

כל אשר צוה יי' את משה. ואתו אהליהב בן אחיסמך. מאי ואתו. אלא אוליפנא, דאהליהב לא עביד עבידתא בלחודוי, אלא עם בצלאל, ועמיה עבד כל מה דעבד. הדא הוא דכתיב ואתו, ואתו ולא בלחודוי. מכאן דשמאלא איהי בכלל ימינא תדיר. ועל דא כתיב ואני הנה נתתי אתו את אהליהב, דא ימינא ודא שמאלא.

א"ה פקודי המשפן משפן העדות אשר פקד על פי משה וגו'. (שמות לח) רבי ייסא אמר, פיון דעבדו כל חפיימיא ית משפנא, אצטריף למהדר השפנא, מפל אינון עבידן דאתעבידו ביה. מאי טעמא. בגין דכל חשבון וחושפן, פד הוה אתעביד חשבנא, הכי אתקיים ההוא עבידא, ואתקיים באתריה.

וישראל פלהו כמה דאתרעו כמה דנדיבו בקדמיתא, הכי נמי אתרעו בההוא חשבנא, וכדין אתקיים כל עבידא, בההוא רעוהא. ועל דא אצטריף הכא חשבנא, בגין דבהאי אתקיים עבידא. אלה כתיב, ולא כתיב ואלה. אלא דא איהו חשבנא דפסיל כל חושפנין דעלמא, ודא אתקיים יתיר מפלהו, דבהאי אתקיים משפנא, ולא באחרא.

פתח ואמר, (ישעיה לג) והיה אמונת עתיד חסן ישועות חכמת ודעת יראת יי' היא אוצרו. האי קרא אוקמוה חבריאי, אבל הא תנינן, כל בר נש דאתעסק באורייתא בהאי עלמא, וזכי למקבע עתין לה, אצטריף באמונה, דרעוהא דיליה יתפנין לקודשא בריך הוא, ויתפנין לשם שמים, בגין דאמונה להכי אתפונין. חסן ישועות, לאכללא רחמי בדינא. חכמת ודעת, דתרין אלין שראן דא על דא. דא טמיר וגניז, לאשראה דא על דא.